

Fietsreis door Spanje maart 2017; week 1

door Henk Boer

Vanaf 15 maart 2017 maakten Henk Boer en Gerrit van Bodegom een fietsreis van 3½ week in Spanje. Zij zijn op 15 maart uit Malaga vertrokken met Barcelona als eindbestemming. In dit verhaal doet Henk verslag van hun eerste fietsweek.

Ontroerend is altijd het medeleven van clubleden, vrienden en familie, als je een grote reis gaat maken. We gaan dit keer naar Spanje. Een behoorlijk ontwikkeld Euroland, maar toch krijgen we al wekenlang adviezen over fietsonderdelen, elektronische navigatie etc.

Ook blijken diverse toerfietsers veel van het weer af te weten, zodoende weet ik nu dat we de komende weken een straffe NO-wind gaan krijgen en dat april een regenmaand is.

Maar wat hebben wij de 1e week beleefd?

We moesten op de verkiezingsdag afschuwelijk vroeg opstaan, om 04.30 uur, om op tijd bij ons vliegtuig te zijn. Het inleveren van fiets en bagage was geen probleem en we vertrokken keurig op tijd. Op vliegveld Malaga kwam de fietsbagage niet van de

band af rollen. Bij wat navraag bleek die in Innsbruck te staan.

We hadden dus een probleem, want o.a. Gerrits trappers en fietstenu zaten in de bagage. Ons plan: Henk gaat met zijn fiets trappers halen bij de dichtstbijzijnde fietswinkel en Gerrit rijdt met zijn uitgaanstenu naar Competa en we laten de bagage daar naartoe brengen. In Competa heeft een vriend een b&b, die we voor 2 nachten gereserveerd hebben.

Hoe dan ook, uiteindelijk vertrokken we om 13.30 uur en kwamen om 18.00 uur aan in onze b&b in Competa. Eerst moesten we de stad door, maar daarna mooi langs het strand met gigantische golven. Er stond namelijk een Z-wind, kracht 5. Al met al toch nog 775 hoogtemeters en ik was behoorlijk kapot! Gerrit reed voorop natuurlijk!

De volgende dag konden we uitslapen. Om 11 uur hoorden we dat Gerrit zijn bagage op vliegveld Malaga gearriveerd was en dat een koerier om 14.30 uur zou gaan rijden. Na lang wachten op een bankje bij de kerk kwam het uiteindelijk om 18.00 uur aan! Gerrit toch erg blij en wij konden vrijdag gewoon onze 2e etappe gaan rijden naar Orgiva, op de flanken van de Sierra Nevada in de Alpujarras.

Nu had ik gedacht langs de kust door vlak gebied in oostelijke richting naar Motril te rijden en dan omhoog. Maar er waren na Nerja veel meer heuvels en bergen dan ik verwacht had. Het werd dus een mooie, maar zware tocht: 98 km en 1760 hoogtemeters! We hadden een goed, maar erg steriel hotel geboekt, zonder ontbijt, en heel weinig restaurants in de buurt.

Zaterdag gingen we via de noordelijke route naar Trevezel op 1469 m hoogte, waar alle Spaanse

- Gerrit in uitgaanstenu

hammen gedroogd worden vanwege het uitzonderlijke klimaat. Bij het prachtige dorp Pampaneira had ik wat twijfels of deze tocht wel zou gaan lukken en of we wel over de Sierra Nevada zouden komen. Zo niet, dan zaten we in de val, want ik had geen plan B. Maar het lukte allemaal en we kwamen in ons laatste gereserveerde onderkomen in het boerendorp Yegen aan. Dichtbij de opgang naar de Puerta de la Ragua (slechts 1990 m hoog).

Op de cruciale dag, zondag 19 maart, vertrokken we met prachtig weer heel erg op tijd, om 09.15 uur. De eerste 6 km was dalen, dan 6 km rustig klimmen en vervolgens 5 km vlak tot dorp Laroles. Daar pauzeerden we even. Nu begon de grote klim van ca. 900 m naar 1990 m met een hellingpercentage van ca 6%. Het was 11.15 uur en na een paar honderd meter merkten we dat we de helling konden hebben. Rustig aan, goed ademen, snelheidsmeter in de gaten houden, niet onder de 6 km/u komen. Dat lukte allemaal! Ik bedacht om dat 4 km vol te houden en dan even uit te rusten en wat te gebruiken. Zo lukte het om de top te halen, want bij de 2e stop zaten we op de helft. Na 2½ uur kwamen we op de top. Het restaurant was dicht. Jammer, want we hadden ons al van alles beloofd! Wel was er een schitterend en wijds uitzicht naar het noorden. We aten onze

boterhammen, trokken al onze kleren aan, en daalden naar het dorp Calahorra, naar een lekker warm terras met uitzicht op de sneeuw en een prachtig kasteel. Langs bloeiende fruitbomen reden wij eerst naar het westen, met links constant zicht op de sneeuw van de Sierra. Schitterend! Daarna richting noorden naar Guadix.

Als je achteromkeek, werd het sneeuwpanorama steeds breder! Heel dichtbij Guadix zagen wij nog steeds niets van het dorp, totdat we in een ondiepe en vlakke vallei duikelden met prachtige tufstenen wanden. Lijkt heel veel op Cappadocië in Turkije. 's Avonds aten we eindelijk weer eens in een restaurant: Pierdo de cordero al horno, ofwel lamsbout op houtvuur gegrild.

Op maandag 20 maart vertrokken we van Guadix richting Cazorla. Eerst 40 km langzaam dalen door nog steeds tufstenen heuvels en bergen, daarna over een klein weggetje door een zeer eenzaam gebied naar een dorpje met 1 pension en 1 hotel. Dichtbij Huesa prachtige olijfboomgaarden op zowel witte als rode ondergrond (als soort damborden) en zeer ruig en wild berglandschap. Ik zei nog tegen Gerrit, dat dit niet te vergelijken was met Nederland.

Na Huesa zagen we 30 km lang en zover we konden kijken alleen maar olijfbomen.

Nu aan het einde van de 7e dag zitten we keurig op schema in een prachtig en goedkoop hotel in Cazorla. We hebben veel hoogtemeters overwonnen en prachtig weer gehad.

Wat zal de 2e week ons brengen? (de weersberichten zijn niet zo goed; Gerrit had het zelfs over sneeuwval!

Tot later.

Henk Boer

In dit gedeelte van Spanje fietsten Henk en Gerrit gedurende de 1e week.

